

сичко-то готово да удари непріятеля, смили ся за честь-тѣ на двамина Спартии, кои-то му бѣхъ родинна и пріятели, дава на първѣя едно писмо, и другому едно тайно порѣчаніе до Лакедемонскы-ты Градоначалницы. — „Ные не сме дошли тука, казахъ да носимъ повеленія, нѣ да ся біемъ; и безъ да чакать отговоръ, дрънва ся всѣкой на мѣсто-то си, кое-то имъ бѣ опредѣлено. — Посрѣдъ ноцъ Гръци-ти като имахъ за главъ Леонидъ, излизать отъ тѣснѣхъ-тѣ пѣтека, напредвать по равнинѣхъ-тѣ, разбивать прѣдны-ты непріятелскы мѣста, и влизать въ Ксерсовы шатъръ, кой-то бѣше веке зелъ да бѣга; поплѣнихъ ближны-ты шатъры, и ся распрѣсвать по становище-то (изъ ордѣхъ-тѣ), дѣто ся насищѣтъ съ кръвопролитіе. Страхъ-тѣ ся раздаде рѣдомъ, чрѣзъ обстоятелства по-ужасны. Заглушени мълвы трепетни выкове извѣстывать че, Идорійскый пѣлкъ ся развалилъ, и че слѣдъ малко сичко-то войнство ще пострада исто-то отъ съединены-ты силы на Гръцы-ты.

Най-съртени-ти Персіани като не можяхъ да чуютъ гласа на Генералы-ты си, и като не знаяхъ на кѣдъ да трѣгнѣтъ, и да управять удары-ты си, впускахъ ся по случай въ бъркотїѣхъ-тѣ, убивахъ ся единъ другый; когато слънчевы-ты зари открьхъ прѣдъ очи имъ малко число на побѣдители-ты, събиратся за-вчасъ нападвать отъ сичкы страны на Гръцы-ты. Леонидъ пада подъ единъ градъ отъ стрѣлы. Честь-та за да грабнѣтъ тѣло-то му подбуди ужасенъ бой по между другары-ты му и обучены-ты Персїйскы войны. Двама Ксерсовы братіе, голѣмо количество отъ Персіани-ты